INGEN SMALLE STEDER I BREDGADE!
Inde i bladet er den artikel om eventuel forevisning af såkaldt ”smalle film” i Tistrup. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at der er forskel på ”en smal film” og så den gamle hobby med smalfilm. I denne forbindelse hentyder vendingen til, at det er film, som måske kun henvender sig til et snævert publikum – der er måske ingen ”bred” interesse for den pågældende film. Man kan sige, at i gamle dage var der bred interesse for at optage - og se - smalfilm, men det hentyder´kun til filmstrimlens fysiske form.
Nu lakker det mod jul – det er som bekendt en fest, hvor der er ”bred” interesse. Erfaringen viser i hvert fald, at da er der ingen smalle steder i Bredgade ☺
Lars Bom

Nr. 2 DECEMBER 2014 42. ÅRGANG

Fra Varde Å Dagen, læs artiklen side 10

LÆS OM: TISTRUPSPEJDERNE - KAROLINES FØDSELSDAG - TISTRUPLUNDS VENNEKREDS - LØVFALDSTUR - SMALLE FILM I TISTRUP - DEN MYTISKE ILD - DEN JYSKE HEST - STÆRK ABSTRAKT KUNST - HISTORIEN OM VARDE Å DAG - GÅRDE SKOLE EKSISTERER - DER SKINNER ET LYS - GUDSTJENESTELISTEN - DIVERSE NOTITSER

Vandretur i Irland: Her ses vores store spejdere på hike i Irland

Tistrupspejderne
- en gruppe i udvikling

Af Pia Iversen

Tistrupspejderne har efterhånden været i Tistrup i rigtig mange år og vi er stadigvæk en velfungerende spejdergruppe. Vi har pt. 66 medlemmer inkl. lederne.

Vi har i de sidste år brugt meget energi og resurser på vores spejderhus, som ligger ude ved siden af Tistrup stadion. Vi er kommet rigtig langt og i august måned sagde vi for alvor farvel til vores lokaler på lilleskolen og flyttede alle spejderaktiviteter ud til spejderhuset. Foruden spejderhuset så har vi et lækkert grønt areal med shelter, flagstang og rafteskur til diverse træbyggerier, som vores spejdere lystigt kan bruge til deres aktiviteter.

I foråret 2014 blev vi udvalgt af Det Danske Spejderkorps som en af 10 spejdergrupper i Danmark til at være med i et udviklingsprogram, der skal køre over de næste 2-3 år. At vi er blevet udvalgt til dette projekt betyder også, at vi har fået tildelt en konsulent fra korpset, der står til vores rådighed og kommer med input og ideer til, hvordan vi kan udvikle gruppen. Målet er at udvikle gruppen, lave nye tiltag og i sidste ende gerne stå med rigtig mange spejdere. Vi har en rigtig stærk lederstab, der er engageret og frivilligt lægger deres kræfter og energi på at lave gode aktiviteter for og sammen med børnene, derfor mener vi også at det er realistisk at have 100 medlemmer når vi kommer til år 2016-2017.
Et af de nye tiltag vi har gjort er at opstarte spejder for børn mellem 3-6 år (familiespejd) i følge med en voksen. Årsagen til dette er at vi rigtig gerne vil give endnu flere børn + deres familie muligheden for at opleve det fantastiske fællesskab man oplever som spejder, bl.a. ved at blive udfordret til selv at skabe og gennemføre spændende aktiviteter i naturen.

Foruden de små spejdere så har vi godt gang i aktiviteterne for alle aldersgrupper, vores 6-7 årige spejdere har været afsted i en hel weekend inden sommerferien, hvor de fik lov til at overnatte i telt og lave mad over bål. Vores 8-9 årige, samt 10-11 årige, spejdere, har været ude og fiske sammen med hele familien og i sommerferien gik turen til Fyn, hvor de sov på høloft og afsluttede turen som riddere på Egeskov Slot. Vores store spejdere, de 12-15 årige, har hele sidste år arbejdet på diverse ting for at tjene penge til deres tur til Irland, hvor de skulle opleve en irsk spejderlejr i Dublin. Nogle af aktiviteterne var at de skulle på hike, Riverrafte, lave helstegt kylling over bål og mange andre fede aktiviteter.

Vi har også givet vores hjemmeside www.tistrupspejderne.dk et ansigtsløft, så det nu er opdateret med diverse aktiviteter samt billeder under hver aldersgruppe og generelt er det blevet mere overskueligt for alle at bevæge sig rundt på hjemmesiden og finde de informationer man ønsker.
Vi er en gruppe i udvikling og I vil helt sikkert se meget mere til os i det lokale fremover.

Vores nye shelter som står på vores grønne område ved huset.

Afslutning på sommerlejr som riddere på Egeskov Slot.

Vores 9-10 årige + 10-11 årige på fisketur med hele familien, der blev fanget flere fisk.

Karoline Aagaard Jessen, født Bergholt, født 1. december 1914.

KAROLINE JESSEN – 100 ÅR

Af Lars Bom Nielsen

Den 1. december er det hundred år siden Karoline Aagaard Bergholt, gift Jessen, blev født på Ny Aagaard i Hodde. Karolines bedsteforældre var kommet til egnen fra Sønderjylland, bedstefaren fra Rugbjerggaard i Arrild og bedstemoren fra Brøns. Der kom fem børn til; men inden nogen af børnene var konfirmeret, kom Karolines bedstefar ulykkeligt af dage, da han faldt ned fra et højt sted. Karolines bedstemor fik lejet en bestyrer, Jørgen Kristian Jørgensen fra Gårde, og efter et års tid blev bedstemoren gift med bestyreren. Der var familieforøgelse i vente. Bedstemoren hidkaldte sin søster, Signe, til at gå til hånde med de mange børn; men skæbnen ville, at moren døde i barselsseng, så stedfaren, var det jo, stod nu alene med fem børn. Signe blev på gården som husbestyrerinde. Hun giftede sig med Jørgen Kristian Jørgensen, og de fik nu sammen også fem børn. Ti børn i alt i to kuld – de ældste fra Karolines bedstemor, de yngste fra Karolines bedstemors søster, altså Signe.

Karolines forældre, Hans og Signe Bergholt, blev gift i oktober 1911. Da var Ny Aagaard skilt ud fra Aagaard; men Hanses bror, Niels, som var ungkarl, syntes ikke, det var til at drive en gård alene – og i øvrigt ville han nok ikke leve særlig længe, som han sagde – så han flyttede ind i et værelse lige ved forstuen den 1. april 1914. Da var Karolines ældre bror et par år gammel. I 1918 kom en lillesøster til.

Karoline kom ret tidligt i skole – den stråtækte i Hodde kirkes dige. Hun fik af vinterlæreren, Cornelius Thomsen, lov at følges lidt med sin storebror. Den store klasse blev afviklet i Hessel skole, altså ved forsamlingshuset. Efter konfirmationen ville Karoline gerne være sygeplejerske eller lærerinde. Det blev der dog ikke noget af, da hendes mor var en del syg. Da Karoline var 18 år, gennemgik hendes mor en vellykket operation, så nu blev Karoline sendt ud at tjene et års tid, hvorefter hun kom hjem.

Da mødte hun sin tilkommende, Kristen Jessen, som tjente på Aagaard. De blev gift i Hodde i 1935 og fik lovning på et hus – det der ligger på hjørnet af Nordenskovvej og Grødevej. På grund af forviklinger og misforståelse blev parrets først hjem dog på en ejendom mellem Mølbykrydset og Ansager, hvor det ældste barn, Ragnhild, også er født. De kunne bo husfrit og tjene 30 kr. om måneden for at malke og vaske spande, og så kunne Kristen passe sit andet landarbejde ved siden af.

Under krigen fik Kristen og Karoline Jessen mulighed for at overtage nogle få tønder land og noget hede til opdyrkning i Hulvig. På grund af besættelsen var det ikke til at opdrive tømmer til at bygge hus af, så familien Jessen – efterhånden nu med seks børn – måtte bo i en godsvogn (ja, en jernbanevogn!) indtil huset kunne opføres. Da tilsmilede heldet familien, da der blev fundet grus i jorden. Det ville Hodde kommune gerne købe til vejanlæg. For noget af den sum kunne Kristen Jessen leje en traktor til at pløje heden op med.

Efter krigen flyttede familien til Krarup, og så i 1952 byttede de denne ejendom lige over med huset i Søndergade, som blev Karolines hjem de næste ca. 50 år. Huset lå lige over for Tistruplund, men blev revet ned for at give plads til andelsboligforeningen, som hedder Sønderhaven. Sidst i 80'erne fik Kristen Jessen en hjerneblødning, og han døde i 1989. Karoline flyttede ind på Tistruplund i 2003 og har altså gjort flytningen til Tistrup Plejecenter med. Da børnene blev store gik Karoline med i marken for at tjene lidt ekstra, og hun har gjort rent på Tistrup Skole indtil hun blev 67.

Karoline og Kristen Jessen fik otte børn, hvor den ældste, Ragnhild, døde tidligere i dette år. Der er kommet 22 børnebørn, 51 eller 52 oldebørn og 9 tipoldebørn til med årene. Fødselsdagen er planlagt til at skulle fejres over to dage: om søndagen med familien – der kommer 21 fra Norge (Ragnhilds familie) – og om mandagen med beboerne på Plejecentret og "pigerne".

Karoline Jessens første minde handler om, at hun en dag fik lov til at gå med sin moder i Brugsen i Hodde. Dér blev hun forelsket i en børnestol med ryglæn og armlæn og det hele. Hun spurgte forsigtigt sin mor, om hun måtte få den, og moderen svarede prompte: "Ja – det må du godt, hvis du selv kan bære den hjem. Jeg har hænderne fulde". Det gjorde Karoline så. "Jeg husker, jeg var fire år dengang", fortæller Karoline. Det

(Fortsættes side 15)

TISTRUPLUNDS VENNEKREDS

Af Lars Bom Nielsen

Jævnligt høres Tistrup Plejecenter positivt omtalt også uden for sognet. Mange har åbenbart bemærket, at det er et godt sted at være, og – som der bliver sagt: der sker da utrolig meget for beboerne, gør der ikke?

ORGANISATION

Bjerge render ikke sammen af ingenting. Det gør de heller ikke i Tistrup. Sidste år fejrede Tistruplunds Vennekreds 25-års jubilæum. I maj 1988 blev der stiftet en forening med det erklærede formål:

- at styrke og udbygge kontakten mellem Tistruplund og lokalsamfundet
- at arrangere og yde hjælp ved forskellige aktiviteter på Tistruplund
- at være med i beboernes og medarbejdernes fællesskab

Torben Olsen blev foreningens første formand.
Sidenhen blev Tistruplunds Vennekreds fusioneret med det såkaldte Centerråd – det skete i foråret 2000. I dag har Vennekredsen 220-225 medlemmer, og alle kan blive medlem af foreningen ved henvendelse til foreningens formand Kjeld Søndergaard, Storegade 45 i Tistrup, tlf. 75299250. Årskontingentet er 50 kr., og Vennekredsen sørger selv for at indkassere beløbet hos medlemmerne.

HISTORIEN

Når Vennekredsen blev oprettet netop på det tidspunkt, skyldtes det en dengang igangværende ændring i den kommunale ældrepolitik. I gamle dage havde man alderdomshjem, og – ikke for at genere nogen – det var vel nærmest en slags opbevaringsanstalter for gamle, der ikke længere kunne klare sig selv og bare ventede på at dø. Fra sidst i firserne satte kommunerne sig for, at omdanne plejehjemmene til ældrecentre, som skulle være en del af lokalsamfundet, sådan at de ældre havde bedre mulighed for at færdes i byen, og byens folk kunne have anledning til at komme på ældrecentret i andre ærinder end besøg. Funktionen med at bygge bro mellem ældrecenter og lokalsamfund behøvede naturligvis ikke at være en offentlig opgave – derfor blev der mange steder oprettet foreninger til at støtte og styrke kontakten mellem by og ældrecenter.
Der er altså efterhånden gået 25 år siden denne vigtige udvikling i ældreomsorgen tog sin begyndelse. I dag er der måske mange, der ikke tænker på, at der rent faktisk er en meget aktiv og åben forening, som laver arrangementer for de ældre og yder megen praktisk bistand til personalet. Vennekredsen omkring Tistrup Plejecenter har særdeles mange gøremål året igennem.

AKTIVITETER

Først og fremmest er der de arrangementer, som holdes på selve Plejecentret. Det foregår fortrinsvis om torsdagen og hedder torsdagshygge. Én gang om måneden er der underholdning med musik og/eller sang. Andre torsdage – også én gang om måneden – er der banko.
Vennekredsen sørger også for ture ud af huset. Der er tradition for to udflugter – en løvspringstur og en løvfaldstur – hvor man med Plejecentrets bus, Solbussen, og en stribe private biler kører ud i det blå og ser på naturen (løvspring og løvfald kan næppe være bedre valgt), og så er der arrangeret middag et sted undervejs. Der bringes her på siden nogle billeder fra den seneste tur, den 9. oktober, hvor målet var at besøge Thea i hendes ny renoverede præstegård i Darum. Her var der formiddagskaffe i Sognehuset, og Darums menighedsrådsformand fortalte om den langvarige og omstændelige istandsættelse af det snart 300 år gamle hus. Derefter var der middag på Gredstedbro Kro og til sidst kaffe vel hjemme på Plejecentret.

Vennekredsen har også et samarbejde med menighedsrådene om to arrangementer. I maj måned er der traditionen tro kirketur, hvor der er mulighed for at komme rundt på Tistrup kirkegård og eventuelt få en snak med kirkegårdspersonalet inden gudstjenesten i kirken. Derefter byder menighedsrådene på kaffe i Sognehuset. Det er også blevet skik, at Vennekredsen sørger for Plejecentrets beboere kan deltage i det såkaldte "Ind-under-jul" møde i Sognehuset. De seneste år har der været stuvende fuldt hus denne onsdag lige op til jul. I år løber arrangementet af stablen onsdag den 17. december (kl. 14.30).

Som forening har Vennekredsen naturligvis også nogle aktiviteter for medlemmerne. Hver tirsdag kan man komme med til bowling i Grindsted. Ud over medlemsskabet af foreningen koster det 50 kr. pr. gang. Ifølge arrangøren (formand Kjeld) er der en 35-40 deltagere hver uge. Foreningen holder også en julefrokost på Plejecentret for medlemmer – i år er det bestemt til den 10. december.
Alle medlemmer modtager også flere gange om året et medlemsblad, Tistruplund Nyt. I redaktionen sidder Grethe Keldborg, Jonna Krogh og Bente Larsen.

Afslutningsvis kan det nævnes, at kommunen engang imellem samler repræsentanter fra alle vennekredse til et orienteringsmøde, hvor de enkelte foreninger fortæller løst og fast om deres aktiviteter og lokale virke; men der er ikke nogen overordnet struktur at referere til. Tistruplunds Venner er en selvstændig forening på alle måder, så der er både engagement og vilje til at være brobyggere mellem Tistrup Plejecenter og lokalsamfundet.

Løvfaldsturen 2014

Der var godt fyldt op i Sognehuset, hvor udflugtsdeltagerne fik kaffe med Theas hjemmebagte boller til.
Der blev også lige sunget et par sange fra Højskolesangbogen – det hører sig til på en udflugt. Efter formiddagskaffen kørte selskabet til Gredstedbro Kro for at spise middag.

Se flere billeder på bagsiden

Hvorfor vise smalle film i en lille by som Tistrup?

Af Kim Christensen

Det umiddelbare svar lyder: Hvorfor IKKE vise smalle film i en lille by som Tistrup. Og det er også netop, hvad Tistrup Filmklub har i støbeskeen. Frem mod foreningens generalforsamling forrige vinter stod forening til at blive lukket ned. Den havde i en årrække vist film for byens børn hen over vintermånederne, men børnene dukkede ikke længere op til film- og popcornhygge i Janusbygningen, og det var måske nok beklageligt, men også forståeligt. Alle hjem er med diverse kanalpakker og streaming-tjenester så rigeligt forsynet i børneunderholdning, og søndag formiddage hjemme i familien er også dejlige. Men foreningen lukkede ikke ned. Den ændrede sit formål og er nu en forening med en bestyrelse, men uden medlemmer, som arbejder på forskellige projekter, som har med voksne og børn i området at gøre. Og nu vil den altså vise smalle film i Tistrup.

Planen er foreløbigt at lave to arrangementer frem mod sommer med fremvisning af film, som ikke umiddelbart når til Vestjylland, og udvide filmfremvisningen med enten foredrag eller bespisning relateret til emnet. Den første film bliver dokumentarfilmen *Sepideh – Drømmen om stjernerne*. Den handler om den iranske pige Sepideh, som drømmer om at blive astronaut og mod sine onklers vilje sniger sig ud om natten for at se på stjerner. Den er lavet af den danske instruktør Berit Madsen, som mødte den 14-årige Sepideh tilfældigt på en rejse i Iran og siden har fulgt hendes liv i 4 år. Det er der kommet en gribende dokumentarfilm om vilje, mod og frihedstrang i et traditionsbundet samfund ud af. Berit Madsen kommer selv og fortæller om sin film, som er blevet vist på de vigtigste dokumentarfilmfestivaller i verden og allerede har vundet flere priser.

Og hvorfor er det så lige, vi skal have smalle film til Tistrup, kan man spørge igen? Og det er der faktisk flere grunde til. Den ordinære forklaring vil være, at der er langt til Øst for Paradis i Århus og Cafe Biografen i Odense, og hvor de ellers kunne finde på at vise den slags film. Den modsatte forklaring er, at det skal vi, fordi vi kan! Tistrup er en lille by, men den er fuld af nysgerrige og engagerede mennesker, og derfor skal vi ikke krydse Jylland for at møde verden – vi skal møde den her, hvor vi bor og lever. Det er der som sådan ikke noget nyt i. Borgerne i Tistrup har en lang og fornem tradition i at ville gøre livet godt og spændende for hinanden i en bred vifte af arrangementer – byfest, revy, julefrokost, sommerudstilling, foredrag og så videre og så videre. Det er helt exceptionelt, og det skal vi blive ved med. Derfor skal Tistrup Filmklub vise smalle film i Tistrup, og vi håber, så mange som muligt har lyst til at komme og være med.

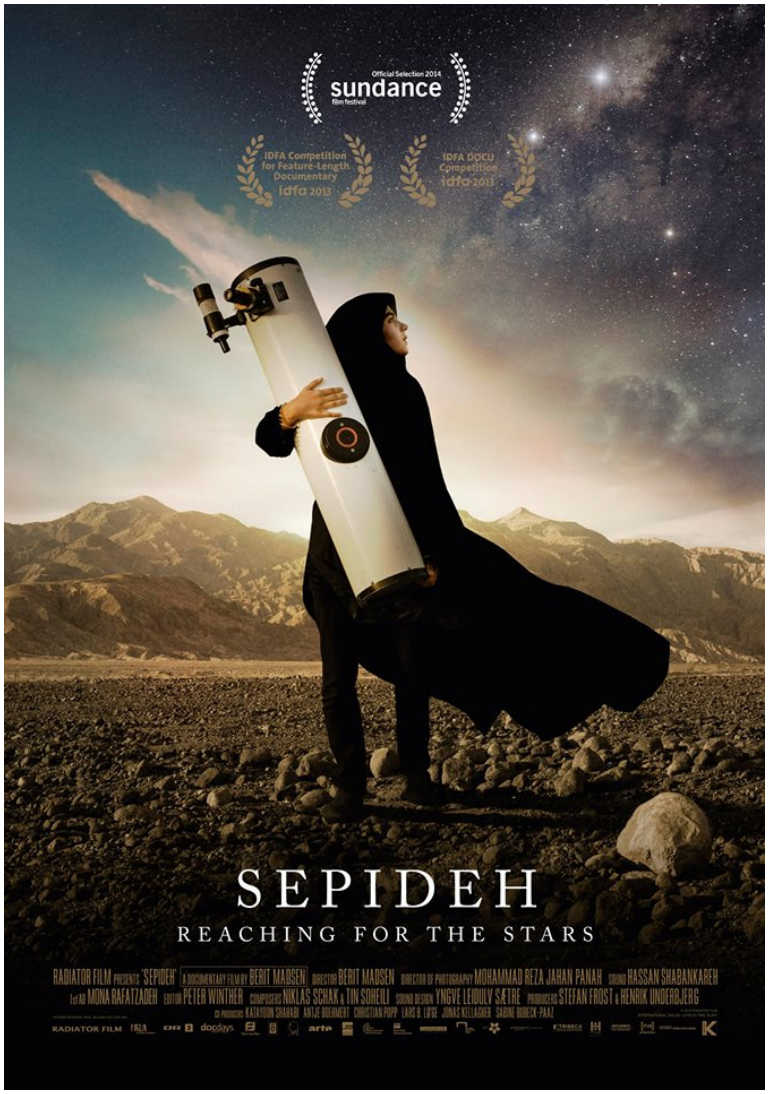

SEPIDEH vises den 28. januar.

Faktaboks

Sepideh – Drømmen om stjernerne er blevet vist på Sundance i USA og IDFA i Amstedam, og var nomineret til både Bodil og Robert sidste år. Lige nu er den nomineret til Grierson Award, som er UK Oscar. Tistrup Filmklub arrangerede i foråret en filmfestival for 9. og 10. klasser i Varde Kommune og samarbejder i øjeblikket med præsterne i Tistrup-Hodde-Thorstrup om filmaftener i konfirmandundervisningen.

DEN MYTISKE ILD

Af Lars Bom Nielsen

Advent og jul er lystændingstid. Adventskrans, kalenderlys, Luciaoptog, granguirlander, juletræ – elektriske lys, men helst de levende, hvor vi tænder ild. Hvem fik dog den strålende idé med ilden? Hvem opfandt ilden?

Det har selvfølgelig ingen gjort. Ild har altid været og meget tyder på, at mennesket ret tidligt i sin udviklingshistorie lærte at tæmme ilden og bruge den til at lave bedre mad og til at varme sig ved. Ilden er nyttig, men ild er også farlig.

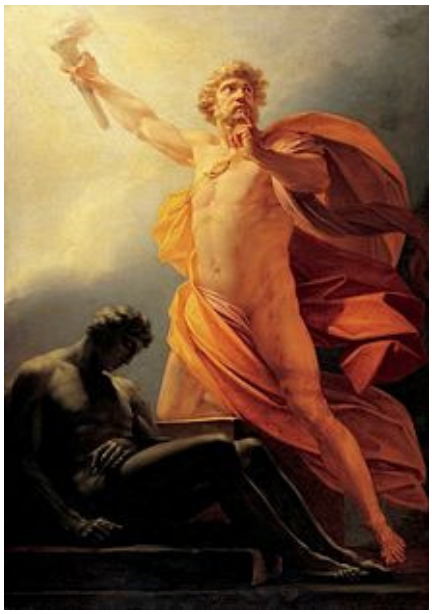

Prometheus stjæler ilden fra guderne for at give den til menneskene. Heinrich Füger, 1817.

Derfor har ilden nærmest mystisk karakter. I den græske gudelære tilhørte ilden Prometheus. Han kom af vanvare til imod Zeus' vilje at give menneske ilden. Prometheus hjalp menneskene til at stjæle ilden fra Hefaistos. Som straf fik Zeus fremstillet den første kvinde Pandora i gudinden Athenes billede og med Hermes' evne til at bedrage. Hun blev sendt til Prometheus' bror med en gave: Pandoras æske. Da hun kom ind i menneskenes verden, åbnede hun æsken, så det meste af æskens indhold – ondskab og sygdom – slap ud. Kun håbet forblev i æsken. Det slap dog heldigvis også senere ud.

Det korte af det lange er, at ilden har guddommelig karakter og kraft måske. Ilden er både god og ond. Den giver lys og varme samtidig med, den kan komme ud af (menneskers) kontrol og ødelægge stort set alt. Den har evighedskarakter; men den er også noget af det sarteste og mest skrøbelige, man kan tænke sig.

DEN OLYMPISKE ILD

I antikken tændte man en flamme under de olympiske lege. Denne skik blev genoplivet i de moderne olympiske lege – første gang i Amsterdam 1928. Skikken med at tænde den olympiske ild ved solen stråler i Olympia i Grækenland og derefter bringe en fakkel som stafet til det pågældende års olympiske by, blev første gang iscenesat i forbindelse med legene i 1936 i Berlin, altså egentlig et nazistisk propagandaforetagende, idet det skete med Joseph Goebbels som propagandaminister. Traditionen er trods alt blevet holdt i hævd ved de olympiske lege sidenhen, og faklen har da også været i Danmark – på vej til de nordiske lande – senest på vej til Lillehammer i 1982.

EVIGE FLAMMER

Rundt omkring i verden findes der også evige flammer. De mest berømte er nok den på Arlington kirkegård i Washington, USA, hvor den myrdede præsident John F. Kennedy ligger begravet. Under Triumfbuen i Paris kan man besøge den ukendte soldats grav, som er til minde om de faldne i Første Verdenskrig. I Moskva, Ruslands hovedstad, blev resterne af flere ukendte soldater fra slaget om Moskva i 1941 begravet i en massegrav ved Leningrad motorvejen. Graven blev på 25-årsdagen for slaget flyttet til Kremlmuren (ikke til Den røde Plads, men til parken bag Kreml). Her indviede man mindesmærket for den ukendte soldat den 8. maj 1967.En evig flamme brænder også i Berlin. I 1955 – samme år som Vesttyskland blev optaget i NATO og Warszawapagten efterfølgende stiftet – oprettede man et Mindesmærke mod Flugt og Fordrivelse.

Herhjemme i Danmark besluttede regeringen i 2007, at der skulle etableres et Monument for Danmarks Internationale Indsats efter 1948 i respekt for de mange, der af det officielle Danmark har været udsendt til konflikt og katastrofeområder, for dem, der er omkommet i tjenesten, og for dem, der er aktuelt er udsendt. 1948 er det år, hvor Danmark udsendte den første FN-observatør til Mellemøsten. Monumentet blev placeret i Prinsessens Bastion i Kastellets nordøstlige hjørne, og det er udført af kunstneren Finn Reinbothe. Monumentet blev indviet af Hendes Majestæt Dronningen på Flagdagen for Danmarks udsendte den 5. september 2011.

Monumentet over Danmarks internationale indsats. På Kastellet i København

Den Jyske hest

Af Pia Iversen

Jyden, bryggerhesten, den danske national træk hest, ja kært barn har mange navne…
De fleste forbinder jo jyden med en hest, som trækker en plov eller en vogn. Og sådan er der også mange som stadig har jyder.
Men vi er også mange som tænker ud af boksen, for den jyske hest er en fantastisk hest at arbejde med på mange måder. Vi er så nok lidt ekstra alternative.
Vi laver alt lige fra at køre, trække træ og ride, til jordarbejde, Horsemanship og agility.
Agility? Ja det kan man også lave med heste. Det er bare en forvokset udgave af den bane til en hund. Og vores er så lige lidt ekstra stærk. Det går ud på samarbejde og pression.. De elsker det, legebarnet kommer virkelig frem i dem så. Og det er kun fantasien som sætter grænser for hvad man kan lave. Og en super måde at vende dem til mange mærkelige ting på, så de bliver rigtig stabile og cool i hovederne.
Kan da fortælle at vores hingst og Thorfinn kom i head 5, som er finalen i sommers da vi var til stort stævne i hestevelfærd. Det var imod garvede agility heste, i en noget lettere heste klasse.
Vi nyder samværet med vores store basser, som er kærlige væsner…
De to vallakker vi har, er klasse eksempler på misforståede heste. Mange har den opfattelse at de bare finder sig i alt, men de kan være lige så sensitive som andre heste typer. Så dem er vi startet forfra med, ved at træne ud fra en tanke om energi og kærlighed, som er den form for horsemanship vi arbejder med.
Vi er tit ude og vise jyden frem i foreninger, ved friluftsmesser o.l.
Og der er de nemme at have med, og står bare bundet op ved en bum.
Trods det at vores sorte dreng er hingst, så er han roligheden selv, og som oftest ham der bliver brugt til trækture.
”Sorte dreng”, tænker I nok, ”Jyder er da ikke sorte!!!”
Men jo, for da landbruget i sin tid fik traktor o.l. ind blev mange af de jyske heste slået ned, og dermed blev avls- materialet meget dårligt. Derfor fik man omkring år 1900 to hingste fra Yorkshire i England importeret til Danmark. De var så stærke i deres gener at de førte den jyske hest videre. Og de var røde med lys man og hale.

Oprindeligt var jyden faktisk, sort, brun og broget. I dag er der en del sorte og brune igen, da flere prøver at bevare de oprindelige farver.
Vores hingst, Jeppe, er faktisk udvalgt, sammen med 3 andre hingste, som bevaringsværdigt avlsmateriale. Så det bliver lidt spændende.
Jeg har haft tyndbenede heste og elsket dem.

Men må bare sige, EN GANG JYDER, ALTID JYDER…

Stald PITT Stop
Det hyggelige jyde sted, med stor hjerterum...
Agility
Jordarbejde
Skovarbejde
Ridning
Kørsel
Ved Pia & Thorfinn
Jeppe, Thor & Gorm

Maleri med bille 2014

Stærk abstrakt kunst i Janus Bygningen

Af Bjarke Regn Svendsen

Niels Reumert er en af landets bedste abstrakte malere, og han kan snart opleves i Janus Bygningen.

Fra den 10. januar kan man i Janus Bygningen opleve en af landets bedste abstrakte kunstnere. Det drejer sig om maleren og grafikeren Niels Reumert, som er født i 1949 og bor i København. Han er uddannet på Kunstakademiet og var i mange år en central person i den banebrydende kunstnersammenslutning "Violet Sol", som eksisterede i 70'erne og 80'erne. Niels Reumert arbejder i rene, stærke farver og med et virtuost penselarbejde.

Den abstrakte kunst dukkede op i begyndelsen af det 20. århundrede. Før den tid havde naturalismen stort set været altdominerende. Fra omkring 1906 begyndte kunstnere som Picasso og Braque i Frankrig at se billedkunsten på en ny måde. Nu handlede det mere om de maleriske værdier på billedfladen end om naturtro gengivelser af virkeligheden. Den nye, abstrakte kunst blev ikke just modtaget med åbne arme af folk i almindelighed. Tvært imod med både undren og undertiden med vrede. Den såkaldte "Rindalisme" opstod som modstand mod statsstøtte til netop den slags.
Den moderne, abstrakte kunst var derfor også et oplagt emne for humorister. Heri var Storm P en mester med mange vittige tegninger, bl.a. med følgende ordveksling: Den ene person siger: "Jeg er abstrakt maler". Den anden svarer: "Ja – det ser jeg, men jeg vidste ikke, at De også var maler!"
Det tog lang tid, før den abstrakte kunst blev folkeeje. Men det skete med Asger Jorn og den verdenskendte COBRA-gruppe. Pludselig fandtes de abstrakte billeder overalt, på rådhuse, i banker og i private hjem. Selv glarmesterbutikkerne og fiduskunsten fulgte trop.
I mange år lød spørgsmålet gang på gang over for et abstrakt billede: Hvad skal det forestille? Spørgsmålet var forståeligt ud fra en traditionel kunstopfattelse, men den nye tids svar var, at abstrakte billeder populært sagt kun forestiller sig selv. De forestiller ikke noget ud over de farver og former, som ses på lærredet. Men her bydes så til gengæld på en helt speciel, visuel rejse med stof til både fordybelse, undren og glæde. Det kan sammenlignes med oplevelsen af musik.
Niels Reumerts kunst er ikke totalt renset for genkendelige elementer. Hans billedsprog er spontant og farverigt, men der dukker ofte overraskende detaljer op med f.eks. groteske figurer, dyr eller lignende. Det abstrakte og det genkendelige flyder sammen til en stærk helhed.

Niels Reumerts udstilling rummer maleri og keramik. Udstillingen varer til 22. marts. I første halvdel af perioden vises også udstillinger af de ligeledes landskendte malere og billedhuggere Søren Ankarfeldt, Jens-Peter Kellermann, Pontus Kjerman og Lise Malinovsky. Dertil kommer en talentudstilling med Henrik Bo Jensen fra Esbjerg.

Historien om Varde Å Dag

Af Ole Haahr Hansen

Varde Å Dag er en event som afholdes i Varde Ådal og det nordlige vadehav. Arrangementet løb af stablen første gang i 2012 og blev startet af Natur-Kultur i Varde. Første år deltog Varde by, Janderup og Billum, men desværre regnede eventen væk. I Hodde diskuterede man efterfølgende om Varde Å faktisk stopper ved Varde by eller om den faktisk fortsatte meget længere op? Vi blev sammen med Hodde-Tistrup Hallen, sogneforeningen, borgerforeningen & udviklingsrådet enige om at kontakte Natur-Kultur og foreslå at man i 2013 udvidede arrangementet til at indbefatte Hodde området.
Dette blev vel modtaget og pludselig stod vi som arrangører i Hodde. Vi anede intet om hvor mange der ville komme, men vi nedsatte hurtigt et udvalg som skulle stå for dagen. Ud over repræsentanter for de ovennævnte foreninger, valgte menighedsrådet i Hodde samt Hodde Kro også at deltage. Vi lagde os fast på at der skulle være aktiviter 4 steder – ved åen, forsamlingshuset, kroen samt kirken og arbejdet gik i gang.

Hvert sted stod for sine egne aktiviteter og fantasien fik hurtigt frit løb. Kroen stillede op med buffet af lokale råvarer samt loppemarked i byen og veterantræf for gamle biler og knallerter. Menighedsrådet var klar med en gudstjeneste samt åbent hus i den gamle skole og kirken – inklusiv gamle elever fra skolen. Forsamlingshuset (Hodde-Tistrup Hallen) valgte at satse på en række udstillere med vægt på lokale råvarer – ost, honning, pølser med mere, samt en cafe hvor man kunne stille sulten & tørsten. Sogneforeningen stod for cafeen. Ved åen stillede vi op med kanoer, guidede vandreture & lystfiskerne. Det var et kæmpe arbejde at få det hele stablet på benene, men vi mødte en fantastisk velvilje fra alle i lokalområdet og vi fornemmede en stor interesse for at dagen blev en succes – mange meldte sig som frivillige til at hjælpe på dagen.

Vi var spændte og lidt skræmte – vejret var vigtigt og måske kom der ingen? Der var en del, som tvivlede, men generelt havde vi en rigtig god fornemmelse i maven og kunne jo også se at dagen var massivt annonceret i aviser, radio og sociale medier, som eksempelvis facebook.

Den 25.august oprandt og solen skinnede fra en skyfri himmel – betingelse nr. 1 opfyldt. Vi stillede op og ventede på kl. 10.00 hvor der var officiel åbning. Lidt før 10 stod folk i kø ud af døren på forsamlingshuset – derfra så vi os ikke tilbage. Det væltede ind med mennesker fra hele Sydjylland. Kroen var fyldt til randen og de spiste det hele. Der var 60-80 veteranbiler og masser af stande på loppemarkedet. Godt fyldt op i kirken og masser af folk i den gamle skole, hvor røverhistorier blev udvekslet. Folk stod i kø op til 45 minutter for at sejle i kano og der var ligeledes kunder til vandreturene og lystfiskerne. I forsamlingshuset var der fyldt det meste af dagen og cafeen havde rygende travlt. Mange af udstillerne kunne melde udsolgt først på eftermiddagen og alle var meget tilfredse med udbyttet.

En helt igennem forrygende dag som lykkedes på trods af mellem 1000-1500 besøgende i lille Hodde. Ikke så dårligt endda og en dejlig dag, hvor alle arbejde sammen om at sætte Hodde på kortet for andet end bordeller, swingerklubber og flyvende vaskemaskiner – godt at vise vi sammen med Tistrup også kunne arrangere en dag som dette. At vi også fik næsten hele indlægget på TV Syd var jo også værd at notere.

Det var en flok trætte frivillige som mødtes ved forsamlingshuset og sluttede dagen af. Humøret var højt, ja, nærmest ekstatisk og på trods af enkelte ting som måske ikke helt havde virket, som eksempelvis for få frivillige, cykelture og vandreturene, hvor der havde manglet lidt folk, så var alle enige om, at Varde Å Dag 2014 også ville have deltagelse fra Hodde/Tistrup.

En kæmpe tak til alle de som var med til at gøre det til en succes – foreninger, kroen, menighedsrådet, udstillere og aktører samt først og fremmest de mange som gav en hånd med på dagen.

I 2014 deltog vi naturligvis igen. Denne gang med et endnu bedre program, flere frivillige (ca. 55!) flere aktører og udstillere og endnu mere samarbejde mellem foreninger, erhverv og lokale folk i Tistrup og Hodde. Desværre var vejret ikke helt med os, men vi havde stadig ca. 1000 besøgende på 6 timer. Og tingene kørte efter planen uden de store problemer.

Vi glæder os til 2015.

Gårde Skole eksisterer heldigvis endnu!

Af Ellen Højberg

Jeg har fået en aftale med skolens leder om at besøge dem, og det blev på en smuk efterårsdag.
Jeg bliver vist rundt og kan med det samme konstatere, at det ligner ikke ret meget den skole, mine børn gik på for efterhånden en del år siden.
Kun de ydre rammer ligner sig selv, - med den meget store skolegård og den lange, let bøjede skole. Træerne ved skolen, som min yngste var med til at plante, står meget tæt og er blevet til en rigtig skov, hvilket også var meningen med dem dengang.
Der står en del savet træ, som vidner om, at der er gang i motorsaven på skolen.
Vel indenfor igen kan jeg ikke lade være med at kommentere de forskellige rum, vi kommer igennem, da de jo selvfølgelig nu er lavet om, og bliver brugt til mange andre og nye ting, som ikke kunne rummes i de almindelige skoleklasser, som skolen indeholdt indtil den blev nedlagt i 2012.
Det er blevet til mange gode, funktionelle, lyse rum, som er meget indbydende. Det summer af liv i alle rum på sådan en almindelig tirsdag.
For dem der ikke ved det, så vil jeg nu afsløre, at skolen ikke længere er en almindelig folkeskole, men et STU-center. STU betyder særlig tilrettelagt undervisning, og det er center for hele Varde kommunes unge mellem 16 og 25 år, som har brug for denne form for undervisning.
STU er et 3-årigt tilbud til den unge, som ikke har mulighed for at gennemføre en anden ungdoms- eller voksenuddannelse fra man har afsluttet folkeskolen og frem til det 25. år.

Formålet med uddannelsen er, at de unge opnår personlige, faglige og

(Fortsættes næste side)

sociale kompetencer, som kan hjælpe dem til at få en hverdag med så høj grad af selvstændighed , som muligt, ligesom det også gerne skulle give dem kompetencer til en videre uddannelse eller beskæftigelse.
I skrivende stund er 35 elever i gang med STU-forløbet, og der er rigtig mange forskellige tilbud til dem. De skal dog de første 12 uger gennemgå et afklaringsforløb, således at skolen og den unge bliver sporet ind på, hvilken retning der er den rigtige i forhold til uddannelse, udvikling og fremtidig beskæftigelse. Efter afklaringsforløbet udarbejdes der en uddannelsesplan, som justeres én gang årligt. Der undervises i mange forskellige områder. Et af de vigtige områder er at blive undervist i færdigheder, som fører til, at den unge kan begå sig i sociale sammenhænge, ligesom der også sættes fokus på, at den unge bliver en selvstændig og aktiv voksen.
Staben er bredt sammensat, hvilket selvfølgelig er en stor fordel, når man tilbyder så mange forskellige fag: Der er ansat 1 leder, 2 lærere, 3 socialpædagoger og 3 faglærere, (kok, tømrer, mekaniker 9.) For ikke så længe siden blev der også ansat en landmand. Skolen vil gerne udvide husdyrbestanden lidt – fra kun at have høns til nu også at have nogle geder, som de unge mennesker holder meget af. Der bliver dog ikke tale om, at det skal udvikle sig til en bondegård. Skulle nogle af eleverne have lyst til at få kendskabet til landbruget udbygget, så finder man en praktikplads ved landbruget.

Så kommer vi til, hvad skolen kan tilbyde de unge mennesker.
Musik:
Skolen har et fuldt udstyret musiklokale med muligheder for at kunne få undervisning i enkelte instrumenter, ligesom man kan spille sammen, og man kan også lege med studieindspilning og lys/lyd. Der er grobund for, at det kan udvikle sig til et STU-band!
Kreativitet:
Året rundt arbejdes der med mange forskellige former for kreativitet, bl.a. glaskunst, tegne/malekursus, keramikværksted og filtning.
Sport og bevægelse:
Det er også vigtigt for elevernes læring og velbefindende, at der er fokus på sundhed og bevægelse. Der er rigtig gode muligheder for dette, idet der er gode udendørsarealer, ligesom den nyistandsatte gymnastiksal, (som jeg slet ikke kunne genkende fra tidligere tider) indbyder til alle former for bevægelse.
Køkken:
Hver onsdag laves der et sundt og ernæringsrigtigt måltid mad, som skal leve op til uddannelsens kostpolitik.
Der er også muligheder for at erhverve sig et hygiejnebevis.
Fagundervisning og IT:
Der tilbydes blokke med dansk - og engelskundervisning, og der fremstilles en avis- STU-avisen, hver 2.måned, hvor de unge får muligheder for at lære at interviewe, samt stå for layout og tekstbehandling.
Kommunikation og social træning:
Netop disse to ting er vigtige for, at de unge mennesker bliver rustet til at begå sig i det demokratiske samfund. For mange af eleverne er det vigtigt at arbejde med selvforståelse og empati, således at de også kan klare sig udenfor skolens trygge rammer på en evt. arbejdsplads og naturligvis også i omgangen med kammeraterne og personalet på skolen.
Det er også én forudsætningerne for at kunne danne venskaber.
Udeliv og dyrehold.
Med de skønner omgivelser rundt om skolen indbyder stedet også til udeliv og arbejde med dyr.
Som før beskrevet er det ikke foreløbigt det store antal dyr, der er på stedet. Det er heller ikke meningen, men meningen er, at man skal kunne snuse til, hvad det vil sige at skulle

have ansvar for levende væsener. Der er i 2013 bygget et hønsehus, ligesom der er etableret urtehave og bålplads, som bliver flittigt brugt. Udelivet omfatter også ekskursioner.

Bo-træning:

For at de unge mennesker på sigt skal kunne klare en hverdag med mange udfordringer i eget hjem, så er træning i tøjvask, indkøb, budget, rengøring, personlig hygiejne og madlavning en naturlig del af botræningen.

Træværksted:

Det er her, man planlægger og udfører opgaver så som små og store reparationer af centrets bygninger, ligesom man restaurerer møbler, udfører skovfældning, flisning etc.

Motor og mekanik:

Dette er afdelingen for sjove opfindelser og lokalområdet nyder også godt af værkstedet, da der tilbydes vedligehold og restaurering af diverse mekaniske og motordrevne maskiner, - det kan være reparation af knallerter, plæneklippere, olieskift, etc.

Virksomhedsbesøg og ture ud af huset:

Dette er en vigtig del af tiden på STU-centret, idet de unge mennesker på disse ture bl.a. tager på virksomhedsbesøg, hvor de får lov til at kigge bag kulisserne, samt kigge indenfor i f.eks. et bageri, i et storkøkken eller hos en landmand. Det er under disse besøg, at der kan opstå ideer til fremtidige praktikpladser. Under praktikforløbet er det vigtigt, at der bl.a. også fokuseres på, at eleven trænes i dette at være en del af miljøet på arbejdspladsen. I samråd med elevrådet og de enkelte stamhold planlægges der hvert år en studietur for alle STU-elever. Det giver en masse erfaringer, som kan bruges i det videre arbejde på skolen.

PRAKTIK er en meget vigtig del af det 3-årige forløb, idet det giver mulighed for at blive afklaret i forhold til fremtidig beskæftigelse. I forløbet kan der blive tale om, at man kan afprøve mange forskellige praktikker, for på den måde at spore sig ind på hvor elevens kompetencer og interesser er.

Der er også muligheder for INTERN PRAKTIK på uddannelsesstedet. Det kan for nogle af eleverne være en fordel, hvis han/hun er usikker i forhold til at skulle ud i en virksomhed på egen hånd. Også her får man afprøvet sine kompetencer og interesser ved eksempelvis at bygge eller arbejde i køkkenet, samtidig med, at man følger dagen og undervisningen på skolen.

Jeg vil afslutte min fortælling om STU-centret ved at fortælle om STU-klubben , som er en meget vigtig ting!

Det er nemlig hygge og socialt samvær efter skoletid! Det er frivilligt at deltage, men der deltager hver gang ca. 14 elever, og foregår der noget ekstraordinært, så kan der være næsten fuldt hus.

Det er de unge, der sætter dagsordenen for, hvad der skal foregå, og det er ikke så lidt, der er på dagsordenen. Det kunne være:

Madlavning, sport, sms-løb, film/hygge, kreative tiltag, wii-spil, musik eller værkstedsarbejde.

Sommetider tager de også bussen og smutter i biografen, til havet eller i svømmehallen. Der er åbent mandag og onsdag og hver 2. og 4. fredag – den 4. fredag til kl. 21.00. Det koster ikke noget, at være med i klubben. Det kan dog ske, at enkelte arrangementer skal betales af egen lomme.

Det var en beretning om, hvad der foregår på den tidligere folkeskole i Gårde.

Det har været en stor oplevelse at komme indenfor og konstatere, at der foregår noget rigtig godt for en flok unge mennesker, som har rigtig meget at byde på, når blot der er nogle kvalificerede kræfter til at hjælpe lidt på vej, og det er mit indtryk, at disse kræfter er til stede.

De ansatte ønsker for de unge, at de kan give dem appetit på noget, som de kunne tænke sig at arbejde med efter STU-opholdet, d.v.s. åbne muligheder for dem på vejen mod resten af deres liv! □

JULEHYGGE I HODDE

Hodde Sogneforening og Hodde menighedsråd inviterer til julehygge i kirke og forsamlingshus torsdag den 4. december kl. 19.00.

I kirken synger Ølgod kirkekor under ledelse af Jytte Hintz julen ind. Derefter bydes der på kaffe og æbleskiver i forsamlingshuset. Alle er velkomne til denne efterhånden faste tradition – fri entré.

Hodde menighedsråd og Hodde Sogneforeningen

JULEKONCERT I TISTRUP KIRKE

Anden søndag i advent, 7. december kl. 16.00 synger det nok så bekendte "Vokalibitum" under ledelse af Søren Abel julen ind. Alle er velkomne – fri entré.

Tistrup menighedsråd

IND-UNDER-JUL MØDE I SOGNEHUSET

Det er efterhånden også skik at holde en hygge-eftermiddag i Sognehuset ret tæt ind under jul, hvor vi godt kan begynde at åbne lidt op for julesalmerne. Også i år sørger Vennekredsen ved Tistrup Plejecenter for, at beboerne på Plejecentret også kan komme med. De seneste år har der været stuvende fuld hus – og det er dejligt! Menighedsrådet står for kaffebordet, og der bliver nok også læst en julehistorie. Arrangementet er programsat til onsdag den 17. december kl. 14.30. Alle er selvfølgelig velkomne – menighedsrådet er vært for kaffebordet.

Tistrup menighedsråd

DER SKINNER ET LYS

Af Lars Bom Nielsen

Der skinner et lys fra en stjerne
igennem natten herned.
Der lyder en tone fra Himlen
til jorden om fred, om fred.

Hernede er lysene stænget.
I mørket høres kun skrig,
som truer, hoverer og jamrer,
for jorden ved kun om krig.

Bliv ved, du ensomme stjerne,
at sende dit lys mod jord,
til hjerterne dog omsider
bøjer sig dybt og tror.

Og syng om freden, Guds engle,
utrættelig syng og spil,
til hjerterne dog omsider
bøjer sig dybt og vil.

Denne enkle og rørende sang er skrevet af Kaj Munk i december 1941. Det var også Kaj Munk, der juleaften 1940 prædikede over radioen til det besatte Danmark. Med tanke på sangen om stjernen, der trodsigt lyser fra det dybeste mørke og om englene, der synger Guds julebud fra Himlen til jorden er det påfaldende, at Kaj Munk i sin prædiken den juleaften sagde, at "man kan sigte på en stjerne, men ikke skyde den ned".

Det himmelske lys kan måske nok være mål for menneskers trang til at ødelægge; men Lyset er - langt - uden for rækkevidden af menneskelig ondskab og trang til selvhævdelse. Stjernen skinner uanfægtet videre, som om intet er hændt, og det er der ret beset heller ikke, om vi så prøvede at sende en atombombe afsted opad.

Et kig op mod himlen en mørk vinternat, hvor måske en enkelt lille stjerne "smiler og vinker" og dermed har brudt det mørke, der hviler over jorden, så mennesket trods det dybeste mørke dog ved, at han kan se – det er ligesom der derved lyder et kald fra stjernen og himlen: Fred, fred, så hold dog fred! – underforstået ufred og krig fører alligevel intet godt med sig, ja slet intet overhovedet. Ufred og krig er omsonst. Det eneste selvforskyldte udkomme er angst og større lidelse, så hold dog op!

Når Kaj Munk ser sig om i verden, så er lyset stænget – måske tænker han på mørklægningen af gader og vinduer, som det var under besættelsen – og den eneste lyd, der høres, er modsat englenes sang om julefred, netop skrig ud af menneskelig lidelse og besættelsessoldaternes brovten og kommanderende tonefald.

Verden, som den ser ud i mørke og lidelse, er et anslag mod julens glædelige budskab og englenes sang om fred på jord. Selvom verden sigter på at slukke den himmelske fred og glæde, så er det halsløs gerning, for julefreden kan ikke skydes ned. Situationen den første julenat var i grunden den samme. Gudsrigets fred med det lille barn, der kom til verden i stalden i Betlehem, var også truet af mørket i verden og den

Detalje fra lydhimlen over prædikestolen i Tistrup kirke: "Vi har og en ledestjerne, og når vi den følger gerne, kommer vi til Jesus Krist".

Bayeux-tapetet, som fortæller Vilhelm Erobrerens invasion af England 1066, hvor "en stjerne" optræder sammen med soldater. Teksten her betyder: Disse her undrer sig over stjernen. Stjernen har man beregnet, er den, som flere hundrede år senere blev kaldt Haleys komet. Den viste sig netop i 1066.

afsindige kong Herodes' soldater. Nok blev der gjort anslag mod Guds lys i verden og sigtet på Ham; men de mørke kræfter i verden fik ikke bugt med Ham, og da de fik bugt med ham en menneskealder senere, da sang englen en ny sang om den dødes opstandelse. Det bragte nyt liv og nyt håb til verden trods stadige trusler og skrig, hoveren og jamren.

Så stjernen på himlen fortsætter med at lyse. Englene skal utrætteligt fortsætte med at synge. Stjernen og englene er uden for menneskets rækkevidde, så engang – en dag – vil mennesker måske alligevel lade stjernens lys og englenes sang gå til hjerte. Og målet er, at hjerterne tror, det vil sige opgiver ævred med at gøre sig selv lige med mørket og verden og sigte på stjernerne, som om det er deres skyld. Stjerner kan ikke skydes ned. Og målet er også, at hjerterne vil – ja, hvad vil hjerterne egentlig, når de bøjer sig dybt og tror?

KAROLINE JESSEN – 100 ÅR

Fortsættelse . . .

kan være, hendes moder var blevet blød om hjertet, da Første Verdenskrig endelig var ovre. Familien stammer jo oprindelig fra Sønderjylland.
Jeg tror næppe, Karoline har en opskrift på, hvordan man bliver 100 år. Det er i hvert fald ikke noget med at spare sig selv eller leve livet i luksus. Men alle der kender Karoline, vil også vide, at hun er hurtig til smil og latter, når der er noget at grine ad og nogen at grine sammen med. Og Karoline er omvendt hurtig til at gribe situationens alvor, hvis det er det, der kræves. Måske er Piet Heins kendte gruk skrevet til Karoline?
Den, som kun ta'r spøg for spøg og alvor kun alvorligt, han og hun har faktisk fattet begge dele dårligt.

Tillykke med fødselsdagen, Karoline.

Døbte og navngivne

i Hodde og Tistrup sogne

Simon Hedegaard Seemann, søn af Dorthea og Lars Hedegaard Seemann, Ansager.

Andreas Kousgård Hansen, søn af Anja Finlay Steengaard Hansen og Jesper Kousgård Hansen, Hodde.

Anton Hauge Warrer, søn af Pia Marianne Hauge og Morten Warrer Jacobsen, Aalborg

Natascha Lykke Breer, datter af Ariane og Michael Breer, Tistrup.

Emmelie Hostrup Sørensen, datter af Lena Christensen og Jimmy Vang Sørensen, Gårde.

GUDSTJENESTELISTE

Dato	Hodde kirke	Tistrup kirke
November		
30. 1. i advent	10.30	9.00
December		
4. (torsdag)	19.00, julehygge	
7. 2. i advent	Ingen	16.00, julekoncert
14. 3. i advent	9.00	10.30
21. 4. i advent	10.30	Ingen
24. Juleaften	15.00	14.00 og 16.00
25. Juledag	10.30	9.00
26. Anden Juledag	9.00, Pedersen	Ingen
28. Julesøndag	Ingen	10.30
Januar		
1. Nytårsdag	10.30	Ingen
4. H. 3 k. s.	9.00	10.30
111. s. e. H. 3 k.	10.30	Ingen
Mandag den 12.		19.30
18. 2. s. e. H. 3 k.	Ingen	9.00 Pedersen
25. sidste s. e. H. 3 k.	9.00	10.30
Februar		
1. Septuagesima	10.30	9.00
8. Seksagesima	9.00	10.30
15. Fastelavn	10.30	Ingen
Mandag den 16.		19.30
22. 1. s. i fasten	9.00 Pedersen	Ingen
Marts		
1. 2. s. i fasten	9.00	10.30

Løvfaldsturen *- fortsat*

Billeder fra Plejecentrets og Vennekredsens besøg i Darum Præstegård. Selve præsteboligen er et gammelt stråtækt hus fra 1721. Huset er blevet grundigt istandsat efter angreb af skimmelsvamp. For en halv snes år siden blev Sognehuset bygget vinkelret på det gamle stuehus.

SOGNEBLAD FOR GÅRDE-TISTRUP-HODDE

Adresse: Tistrup Kirkevej 13, 6862 Tistrup
Telefon: 75 29 93 08
Oplag : 1200
Redaktionen: Bjarke Regn Svendsen, Ellen Højberg, Inge Seemann og Lars Bom (ansvarshavende).
Svend Svendsen (fotograf), Bodil Mosegaard (kasserer), Frida Lauridsen (layout).

Udensogns boende kan bestille abonnement (100 kr. pr. år) ved henvendelse til Anna Lind Hansen, tlf. 75 29 92 26 eller til andre i redaktionen.
Næste nummer udkommer omkring uge 9, 2015.
Evt. stof indleveres senest 23. januar 2015 til reaktionen.